

Bogdán László családja által írt nekrológ

„Bogdán László ÉLT 46 évet (1974-2020)

Édesanyja szeme fényét, büszkeségét, oltalmazóját, fivérei példaképüket, korán elhunyt Édesapjuk helyetti családfőt, a legjobb fiút, a legjobb testvért, a legjobb barátot, mindenkinek legjobb akaróját, segítőjét, bibliai értelemben Jó Embert gyászolunk. Példakép, mérték volt, és lesz, örökre, mindannyiunknak.

Gyerekkorában, bár szegénység, a mindennapi fennmaradásért folytatott küzdelem határozta meg a család életét, mégis a legfontosabb ajándékban bővelkedett: a szeretetben. Korán megözvegyült Édesanyja négy fiú gyermeket nevelt fel. Laci tőle örökölhette szépségét, természetes intelligenciáját és lelki érzékenységét.

A Nokia cégcsoportnál csikkszedéssel, legalul kezdte, és lépésről lépésre kapott egyre felelősségteljesebb feladatokat, egyre magasabb beosztásokat. Hálás volt a sorsának azért, hogy szakemberként a cég németországi, skandináviai és baltikumi gyáraiban is személyesen járva tanácsait kérték a gyártási folyamatirányításban. Legbüszkébb azonban munkatársaira volt, akikkel tűzbe mentek egymásért.

2006-ban választották meg faluja, Cserdi polgármesterének. Az országban mindenki felfigyelt eredményeire, melyek elérésére minden napját, életét szentelte. Mintha tulajdon Édesapja lett volna minden embernek, úgy foglalkozott a falu lakóival, minden áldott nap újabb és újabb lépést téve célja felé. A korábbi munkahelyéről hozott gyártásirányítás szaktudást adaptálta a falu lakosságának lépésről lépésre, tudatos, következetes rendszerben fejlesztésére. Minden megnyilvánulásakor, a legapróbb kérdésekben is, azt tapasztaltuk, hogy minden mondata, szava, tette céllal történt, egy nagyobb egész részeként, építőkockaként, a nagy egészhez.

Az Ő nagy célja a cigány embereket, mint minden más embert megillető TISZTELET, EMBERSEG elérése, egyrészt a társadalmi környezet erre érzékennyé tételével, másrészt a cigányok környezetüknél is kiválóbbá nevelésével.

Az emberek szokásait, gondolkodását, igény szintjét a világon a legnehezebb megváltoztatni, fejleszteni. Ő képes volt erre. Egyrészt életpéldájával, mindennapjaival, amilyen ápolt és jólöltözött volt, amilyen harmonikus (vagy éppen a céljait szolgáló üzenetét képviselő, hatásos) környezetet teremtett, ahogyan a legegyszerűbb emberrel és a legmagasabb rangú közszereplőkkel beszélt, ahogyan minden emberhez odafordult és segítő kezébe helyezhettük gondjainkat. Másrészt ott állt – ahogyan ő mondta – vizes ostorral, hibáinkat, gyengeségeinket, a jóra való restségünket ostorozva, egyetlen alkalmat sem kihagyva a nevelésünkre, jobbításunkra.

Cserdiben elérte, hogy megszűnt a bűnözés (országosan fogalommá vált „Köcsögmentesítés” programjával), a családokban tervezetten születtek meg a felelősen vállalt gyermekek, akiknek taníttatásával és előmenetelével szembeni elvárások a lehető legmagasabbakká váltak. Megszűnt a munkanélküliség, a cserdi férfiak és nők a közfoglalkoztatást követően vállalkozóként, vagy piaci cégeknél alkalmazottként állták, állják meg helyüket. A legbüszkébb a falu fiataljaira volt, akikkel naponta beszélgetett értékrendről, a világban zajló események feldolgozásáról, önmaguk elhelyezéséről, önértékelésükről, önérvényesítésükről. Minden alkalommal egy lépéssel közelebb hozta őket ahhoz a lehetőséghez, hogy tanulás, tudás, stabil értékrend, és mindemellét tanúság tevő élet által emelkedjenek ki a világban.

Nem csak Cserdiben, hanem az egész országban végezte missziós tevékenységét. Járt a börtönök, a cigány közösségeket, és minden lehetőséget megragadott arra, hogy gondolatait, az országot, a világot jobb helyé tevő javaslatait minél több emberrel megossza. Munkájának elismeréseként többek között Magyar Civil Becsületrend (2015), Magyar Tehetség Nagykövete (2015), Trefort Ágoston-díj (2016), Az év civil polgármestere (2019), Raoul Wallenberg-díj (2020) kitüntetésekkel kapott. 2020-ban a Szent György Lovagrend lovagjává avatás előtt állt.

Az egész világ, a hazai és a nemzetközi média is figyelt Rá, és folyamatosan nyomon követték munkáját. Számtalanszor hívták külföldre, az ott megoldatlan romaügyi kérdésekben kikérve tanácsát. Németországban tartományról tartományra adták, a legmagasabb rangú államfők fogadták, és a legnagyobb szociális szervezetek kérték partnerségét. A legbüszkébb egy ruhr-vidéki programra volt, aminek során az iskolai rendszerből antiszociális magatartásuk miatt kihullott, Cserdibe érkezésükkor kimondottan cigány gyűlölő, flegma kamaszokat fogadott két hetes munkára. Elbúcsúzáskor zokogva lógtak a nyakában, ölelgették, Apjuknak nevezték. Laci minden emberi gátat leküzdő vitalitása és hatalmas szíve őket is megszelídítette.

Élete középpontjában küldetése állt, amiben számíthatott Családja támogatására. 27 éven át volt társa Szilvia, akiről szétválásukat követően is mindig a legnagyobb tisztelettel beszélt. Utolsó éveiben Ani állt mellette, aki családjával támasza és segítője, harcostársa is volt munkájában. Kiegyensúlyozott kapcsolatban éltek, Laci férfiként lenyugodott, Ani mellett megtalálta helyét.

Édesanyját szentként tisztelte, szerette; példaképe volt emberségben, melegszívűségben, nagylelkűségben, intelligenciában, a mindennapi nehézségek elviseléséhez szükséges erőben; naponta többször beszéltek, találkoztak, valódi szimbiózisban éltek egymással. Semmiért úgy nem aggódott, mint Julika néni egészségéért.

Ottó testvére a településen folyó mindennapi karbantartási, településképi munkákat, emberek tucatjait irányította, Lacinak ez mindvégig nagy megnyugvás volt, mert teljesen megbízhatott benne, és büszke lehetett teljesítményére. Gyula testvére, bár független vállalkozóként a saját útját járta, szintén részt vett a közösségi életben, Laci minden szavára ugrott, de kérés nélkül is ott segített, ahol szükség volt rá. Laci sokat foglalkozott legkisebb öccsével, Richárddal, és mindent megtett azért, hogy ne engedje a könnyebb úton elveszni őt; Richárd gyermekét, Zoét sajátjaként szerette és foglalkozott vele, hatalmas büszkeséggel mutatta be a cserfes, értelmes, tehetséges kislányt, akinek csak tehetett. Ugyanilyen büszke volt Ottó és Krisztina lányára, Veronikára, aki eminens hallgatóként a családból elsőként felvételizhetett egyetemre. Sógornője, Krisztina alpolgármesterként is mindennapi, megbízható segítője volt, jóban rosszban mögötte állt, feltétlen és megkérdőjelezhetetlen lojalitásával. Női megérzéseivel, kiváló hetedik érzékével igyekezett Lacit óvni az őt csak kihasználó, bajba sodró emberektől.

Betegségét New York-ban, az ENSZ-ben tartott beszéde során őt ért rosszulását követően diagnosztizálták. Betegsége nem gyengítette le, éppen ellenkezőleg, felerősítette küldetéstudatát, és még intenzívebbé tette munkáját.

Egyetlen politikai pártnak vagy politikai családnak sem volt tagja, kiszolgálója. Ahova hívták, elment. Akik kérdezték, azoknak válaszolt. Akik kíváncsiak voltak gondolataira, azokkal megosztotta. Mindvégig független gondolkodó volt. Ide kíváncszó, **örök érvényű mondása:**

„Majd akkor szólj, ha a Jóistennel teniszszel!”, – előtte minden ember, társadalmi rangtól, világnézettől függetlenül egyenlő volt.

Külföldön tett nyilatkozataiban, bár gyakran provokáltak, minden alkalommal szilárdan lojális volt Magyarországhoz. Tudta, ha kormány kritikát gyakorolna, a hazájának ártana. Miniszterelnökünket Európa legnagyobb formátumú politikusának tartotta, annak ellenére, hogy Őt személyesen sohasem szólította meg. Minden oldalról voltak támogatói, noha egyik irányba sem köteleződött el. A szélsőjobboldali, akkoriban vállaltan rasszista pártvezetőkkel is leült beszélgetni, minden lehetőséget megragadva gondolkodásuk, értékrendjük formálására.

A felvilágosító, értékrend formáló tevékenységén túl munkája gyakorlati oldala is nemzetközi figyelmet érdemelt ki. Cserdit a csúcsidőszakában évi 160 ezer kg prémium minőségű zöldség termesztéséről tette ismertté. Amikor kérdezték, hogy miért nem ápolja a hagyományos cigány mesterségeket (kosárfonás, teknővájás, zenélés), **csak annyit válaszolt**, „*a kosarat nem lehet megenni*”. Övéi kezébe olyan tudást adott, mellyel bármely élethelyzetet túlélhetnek.

A megtermelt zöldség kisebb részét maguk fogyasztották el, míg nagyobb részét jótékonyági célokra használták. Rászorulók ezreihez juttattak el – névtelenül – élelmiszer ajándékcsomagokat. A 2020. tavaszi világvárvány idején „Krumpli Bank”-jából segítette a környező falvak legszegényebbejeit. Minden más alkalmat is megragadott, hogy nagyvonalúságot gyakoroljon. Neki ez jelentett örömet.

A megtermelt zöldség feldolgozási feltételeinek megteremtését hosszú és kitartó munkával sikerült elkezdenie megteremteni. Megyei támogatással elkezdte megépíteni a világ első cigány helyi termék hűtőházát, raktárát, csomagolóüzemét és logisztikai bázisát. Ez határozta meg utolsó hónapjainak mindennapjait is. A közszereplésektől visszavonulva minden idejét és erejét ennek szentelte.

Mindig előre gondolkodott, így már az alapkövetéltkor számos szerződéssel és megállapodással rendelkezett hazai és nemzetközi élelmiszerláncokkal, csomagolásra, raktározásra.

Tervezte az építkezés befejezését követően egy cigány lecsó üzem létrehozását, amely terméküket már évek óta teszteltette a legkiválóbb séfekkel és a nagyközönséggel itthon és külföldön. Fényes pálya állt a világ első cigány élelmiszergyára előtt is.

Mindezt részben faluja felemelkedéséért tette, de legalább ennyire tekintette élete küldetése eszközének: a cigányság egyenlő képességeinek, sőt, a világszinten egyre silányodó munkamorál és szaktudás tengeréből kiemelkedő minőséggel önmagát megkülönböztető szaktudása és emberi kvalitásai manifesztációjának.

Fájdalmasan rövid élete során olyan kulturális, morális, és épített alapokat tett le és hagyott környezetére, melyekre a jövőben tovább építkezni lehet, és amely alapok minket köteleznek is a folytatásra, kiteljesítésre.

A cserdi termékeket „LASIPE” (magyarul: jóság) márkanévvel tette már az előkészítő munkája során közzismertté. Ez a szó az, ami mindent elmond Bogdán László jelleméről és céljairól. Ennek szolgálatába rendelte életét.

Így emlékezzünk rá! Vegyük a kezünkbe, tegyük el a szívünk belsejébe, és vigyük tovább azt, ami hirtelen megszakadt élete tanúságtétele volt, a JÓSÁG-ot!

Isten nyugosztalja Őt, adjon nekünk megnyugvást, és erőt Laci emlékének minden nap a JÓSÁG-ra törekvésünk által megőrzéséhez!

a gyászoló Család és a helyi Önkormányzat”